
Jubileusz księdza prof. Tadeusza Ślipko

Studia Philosophiae Christianae 26/2, 89-90

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ZAGADNIENŃ ETYKI

JUBILEUSZ KSIĘDZA PROF. TADEUSZA ŚLIPKO

OD REDAKCJI

Dnia 27 kwietnia 1989 roku odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej ATK z okazji siedemdziesiątej rocznicy urodzin i jednocześnie przejścia na emeryturę księdza prof. dra hab. Tadeusza Ślipko, długoletniego dziekana i kierownika Katedry Etyki. Dziekan Wydziału, ks. doc. dr hab. Bernard Hataczek skierował słowa powitania do wszystkich obecnych oraz stosowne laudatio pod adresem Jubilata. Ksiądz Prof. Ślipko wygłosił okolicznościowy odczyt na temat etyki w ujęciu św. Tomasza. Następnie pracownicy Katedry Etyki podjęli próbę oceny dorobku naukowego Profesora w następujących referatach:

- dr Ewa Podrez: *Etyka ks. Ślipko na tle innych współczesnych ujęć chrześcijańskiej filozofii moralnej,*
- ks. dr Tadeusz Biesaga: *Wkład ks. T. Ślipko w rozwój etyki tomistycznej.*

Na zakończenie uroczystości ks. prof. Ślipko podziękował referentom oraz wszystkim pracownikom Wydziału za długoletnią współpracę. Poniżej zamieszczamy Słowo wstępne dziekana Wydziału, tekst wykładu Profesora oraz obydwie referaty.

Zapowiedziane w słowie dziekańskim „zakończenie” uroczystości jubileuszowych zostało zrealizowane w dniu 9 listopada 1989 na posiedzeniu Rady Wydziału, na którym — po słowie wstępnym Dziekana — w obecności Ks. Rektora prof. dra hab. H. Jurosa i wszystkich pracowników Wydziału, prodziekan ks. prof. Sz. W. Slaga, redaktor naczelny wręczył Ks. Prof. Ślipko Księgę Pamiątkową w postaci XXV tomu Studia Philosophiae Christianae.

SŁOWO WSTĘPNE DZIEKANA

Serdecznie witam: Księdza Profesora Tadeusza Ślipko, naszego wieloletniego dziekana, księdza Rektora naszej Akademii, wszystkich Gości dzisiejszej uroczystej i nadzwyczajnej Rady Wydziału.

Nadzwyczajnej i uroczystej właśnie dzięki Księdzu Profesorowi! Bo zgodził się przejąć w swe ręce, a precyzyjnie: w swój język, pierwszy i zasadniczy punkt tej Rady Wydziału. Zgodził się mianowicie wygłosić do nas swój wykład inauguracyjny. Wykład inauguracyjny, —

tego Mu w każdym razie zazdrośna Rada Wydziału życzy — okres Jego złotej wolności.

Wbrew woli Księdza Profesora chcieliśmy uczcić Go dziś wręczeniem specjalnego tomu *Studia Philosophiae Christianae*. Niestety, kalendarzyk drukarski nie zechciał zharmonizować się z naszym. W imieniu Redakcji mogę jednak Księdza Profesora zapewnić, że wzoru KUL-owskiego nie zrealizujemy: nie po pięciu latach, lecz po paru miesiącach Księgę Pamiątkową wręczymy.

Dziś zatem chcemy uczcić Księdza Profesora słuchaniem. I przekonaniem, że ma nam dużo do przekazania. Nie tylko sławem, również czynem. Na obydwu tych płaszczyznach był przecież Ksiądz Profesor dla nas — jak ongiś Campanella mawiał — księgą godną lektury, bo księgą ilustrującą w stworzonym świecie ład i odpowiedzialność Stwórcy. Podkreślam tu „sumiennosc, ład i odpowiedzialność”, a nie „Miłość i odpowiedzialność” w obawie przed zarzutem plagiatu. Ale może skorzystanie ze sformułowania „jeszcze nie papieża” wcale nie byłoby plagiatem. Nie wiem. Wiem natomiast, że sumiennosc i odpowiedzialność, którą nam Ksiądz Profesor na codzień demonstrował swoim stosunkiem do studentów i wykładów, do pracy naukowej i administracyjnej, zakorzenione musiały być w autentycznej miłości.

I daleki od pokusy nawet tylko szkicowego przedstawienia Jego zasług, chciałbym Księdzu Profesorowi jak najszczerzej podziękować za miłość okazaną nam wszystkim: studentom, współpracownikom, Uczelni ATK. A skromnym dowodem tej naszej wielkiej wdzięczności niech będzie wrażliwa chłonność na słowa odczytu Księdza Profesora.

TADEUSZ SLIPKO

ETYKA ŚW. TOMASZA Z AKWINU W ŚWIETLE WSPÓŁCZESNYCH BADAŃ

1. W POSZUKIWANIU „PRAWDZIWEGO TOMASZA”

Skoro niniejszym wykładem przychodzi mi zamknąć bez mała 25 lat pracy na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, sądzę, że najbardziej odpowiednim w tych okolicznościach tematem będzie krótki rzut oka na współczesny stan badań nad myślą etyczną św. Tomasza. Dwa przede wszystkim powody skłaniają do tego wyboru. Najpierw z całym spokojem mogę wyznać, że św. Tomasz nie tylko podczas studiów, kiedy z jego filozofią zetknąłem się po raz pierwszy, ale też w ciągu całej mojej ponad 40 lat trwającej pracy dydaktycznej i naukowej był przedmiotem głębokiej admiracji, jego zaś etyka stanowiła jedno z głównych źródeł intelektualnych bodźców, pod wpływem których kształtowała się wykładana przeze mnie etyka. Wypada więc, by u końca tej drogi powrócić myślą do dzieła Mistrza i jemu poświęcić ostatecznie „dydaktyczne słowo”.

Powód drugi jest pewną modyfikacją pierwszego. Żywiąc szczerą podziw dla myśli genialnego Dominikanina nie mogłem jednak na